

[Aksel Larsen.]

forhøje takster og skatter for f. eks. de private hjem, der er i store vanskeligheder?

Finansministeren siger, at forholdene ude i verden har forringet Danmarks forhold alvorligt, og så konkluderer han: Hvem skal bære byrderne andre end folket, for det kan det apparat, som hedder staten, ikke. Nej, hvis der er byrder, som skal bæres, er jeg enig med finansministeren i, at der er ikke et apparat, som hedder staten, der kan bære dem, men jeg er ikke enig med ministeren i, at det er forholdene ude i verden, der har forringet Danmarks forhold så alvorligt, og jeg gør et sidste forsøg i denne omgang på at få en debat med den højtærede minister derom. Jeg gentager, at det er Danmarks handelspolitik à la Ebberød bank med udlandet, og det er Danmarks oprustningsudgifter, der har hidført valutaunderskuddet, og det er noget, vi selv kan ordne, dersom vi har viljen dertil. Det er altså ikke rigtigt, at det er forholdene ude i verden.

Dengang kronen blev skåret ned, hævdede man, at det ville bevirke, at vore importvarer praktisk talt ikke steg i pris, og følgelig ville Danmark blive rigere, og vi ville få valutabalance. Det ved den højtærede finansminister meget vel. Det blev sagt af hans forgænger under radio-diskussionen den 26. september 1949, og det blev sagt af den daværende statsminister, det ærede medlem hr. Hans Hedtoft, i hans tale i radioens aktuelle kvarter den søndag aften, da man havde skåret kronen ned. Forholdet er imidlertid det, at umiddelbart efter kronesænkningen satte England sine priser sådan i vejret, at erhvervene 2 måneder efter regnede ud, at de engelske prisforhøjelser, efter at sterling og kronen var skåret ned, kostede Danmark mindst 250 mill. kr. om året i forøgede valutaudgifter. Samtidig gik prisen for vor smørekseport til England ned med 95 øre, og det var de tre fjerdedele af vor smørekseport. Her har vi en meget væsentlig årsag til den valutamisère, som landet befinder sig i, og så kan man ikke komme og sige, at det er forholdene ude i verden, der er skyld i den, for det turde være dem, der repræsenterer staten, altså regeringen og rigsdagsfirtallet, der stædigt holder fast ved, at de vil drive handelspolitik med udlandet på den måde, som det sker med England.

(Kort bemærkning).

H. C. Hansen: Der er det mærkelige ved det, at det ærede medlem hr. Aksel

Larsen, som er kommet i seng i ordentlig tid de senere aftener, kører rundt i det, som om han havde været oppe om natten. Vi andre er faktisk kvikkere, hvis jeg må være så ubeskedent at sige det.

Når det ærede medlem hr. Aksel Larsen stiller mig en række spørgsmål om aftaler, som burde være truffet, hvorefter jeg eller mit parti skulle have foranlediget de to regeringspartier til nu ved en særlig aftale at forpligte sig til fremefter ikke at indtage bestemte standpunkter, så forstår jeg ikke et klap af det hele. Vi har truffet en aftale om det aktuelle forlig. Hvad der står deri, står vi ved. Der findes ingen aftale derudover, og vi har ikke til hensigt at træffe fremtidige aftaler af den karakter, som det ærede medlem antydede. Mit partis stilling er, som den har været, og som det er kommet til udtryk gennem det forlig, der er sluttet, og det forekommer mig at være ganske overordentlig klart.

Jeg har allerede gjort mine kommentarer forleden aften til det ærede medlems og hans partis dagsorden. Den er uden interesse. Nu kommer det ærede medlem i dag med en ny dagsorden, hvorefter det høje ting skal beslutte, at sukkerprisen ikke må stige udover de 41 øre. Det ærede medlem hr. Aksel Larsen ved, at der foreligger en politisk aftale mellem fire partier i denne sal, også mit parti, om, at sukkerprisen skal være 60 øre fremtidigt. Det kan det ærede medlem da godt skrive i „Land og Folk“, det kan stå på forsiden. Er det virkelig så nødvendigt, at vi skal have komedien her i salen med en dagsorden, der fastslår, at prisen kun skal være 41 øre, når han ved, at den stemmer i hvert fald fire partier imod, velsagtens fem. Det ærede medlem plejer at være ganske kvik med hensyn til parlamentarisk fremgangsmåde, men det spild af tid kunne det ærede medlem godt have sparet os for.

Finansministeren (Thorvald Kristensen): Jeg skal gerne overfor det ærede medlem hr. H. C. Hansen bekræfte, at der ikke under de snævrere drøftelser, der dannede grundlaget for forliget, er truffet nogen som helst aftale om, at den bestemmelse vedrørende pristalsreguleringen, som kom i loven om stærke drikke, skulle danne præcedens i andre tilfælde. Det er klart, at den gælder for dette lovforslag, men der foreligger intet løfte eller tilsagn om, at noget parti vil gøre ligeså en anden gang. Hvad jeg mente var blot, at efter min mening — det ærede medlem har lov at have en anden